

KAPITEL 2 – hvor du møder Magnus' naboer Anders og Morten

Det er lørdag, og Magnus sover længe. Eller – det ville han i hvert fald gerne have gjort. Men han vågner, fordi der står nogen og hamrer på døren. Han hopper ud af sengen og løber ud til døren. Den står åben, og ude i opgangen står mor og er i gang med at hamre en gammel reol sammen med nogle store søm.

“Godmorgen sovetryne, undskyld, hvis jeg vækkede dig. Vi skal jo på loppemarked senere, og så tænkte jeg, at det nok var godt, hvis jeg hængte nogle ekstra knager op på døren og lige fik sat denne her reol op her i opgangen, så der er plads til alle de SKATTE, vi får med hjem,” siger mor og kigger på Magnus på en måde, som om Magnus er det heldigste barn i hele boligblokken.

Nogle gange føler Magnus sig også som det heldigste barn i boligblokken – fx når mor bager kokosmakroner, eller når han har en kammerat med hjem, og kammeraten synes, det er vildt fedt, at man godt må krumme i sofaen. Eller når han spiser aftensmad med mor. Så sidder Magnus og mor altid og snakker og hygger, og mor har altid tid til at høre på hans historier. Magnus føler sig især heldig, når han lige har været hjemme og spise hos sin ven Otto. Otto bor sammen med begge sine forældre, og de glemmer fuldstændig at tale med Otto, når de spiser. De taler bare med hinanden om alle

mulige kedelige voksenting, og hvis Otto prøver at være med i snakken, siger de bare: “Det er voksensnak Otto, det kan du slet ikke forstå.” Og hvis han rent faktisk forstår det, så begynder de at tale engelsk, så de er helt sikre på, at han ikke kan forstå det. Og hvis han forstår lidt af det – ja så taler de da bare tysk.

Det kunne Magnus' mor aldrig finde på. Hun elsker at høre, hvordan Magnus' dag har været, hvad han vil være, når han bliver voksen, og hvilke fem ting han ville tage med til en øde ø, hvis han nogensinde skulle til en øde ø. Det håber han godt nok virkelig ikke, at han skal. Lige så lidt som han har lyst til at komme på loppemarked.

“Måske kunne jeg komme ind til Anders og Morten, mens du er på loppemarked?” prøver Magnus.

“Vil du ikke med?” spørger mor overrasket, som om Magnus er det mærkeligste barn på jorden, fordi han ikke vil med på loppemarked.

“Der er jo både kufferter og gamle plakater og alt muligt

andet. Og det er jo genbrug,” fortsætter mor. “Men jo, altså – hvis du hellere vil det, og hvis det er i orden for Anders og Morten. Du kan jo lige spørge dem.”

Anders og Morten er deres naboer. De mødte hinanden på en tankstation, hvor Morten havde brug for hjælp til at hælde olie på bilen.

“Og lige som vi stod der og hældte olie på, slog det gnister,” har Anders fortalt.

Det synes Magnus umiddelbart ikke lød så godt, for man skal jo passe på med ild, når man er på en tankstation. Men det var vildt godt – faktisk det aller bedste, der kunne ske for et menneske, havde Anders så forklaret. For efter det slog gnister, blev Anders og Morten nemlig kærestes. Og så flyttede de ind ved siden af Magnus og hans mor. Det er snart fire år siden. Og nu skal de også snart giftes – nede i gården til et stort sommerbryllup.

Magnus er tit inde hos Anders og Morten og høre musik og spille Playstation, og nogle gange spiller de også fodbold i gården. Magnus håber, at han på et tidspunkt kan få dem til at komme med til nogle af hans fodboldkampe i weekenden. Så han ikke behøver have mor med. Alle de andre har deres far med, men Magnus’ far kan ikke komme med. For han er bare ‘en lille magisk haletudse’, som hans mor altid siger.

Magnus’ mor havde nemlig ikke nogen kæreste, da hun fandt ud af, at hun gerne ville have et barn. Så hun købte en lille

flaske med en haletudse, og den haletudse puttede hun ind i maven. Og inde i maven mødte den et æg, og sammen lavede de et HELT fantastisk trylleshows og tryllede en Magnus ud af maven. Det er i hvert fald sådan, mor har forklaret det.

Så Magnus’ far er altså en lille magisk haletudse, han aldrig har mødt – og sådan en kan man ikke have med til fodboldtræning.

Så Magnus må nøjes med at have sin mor med til kampe og stævner – og der står hun så og råber “YES!” og “lo-lo-lo-lo-lo” på de HELT forkerte tidspunkter. Fx skal man ikke råbe “YEEEEES – godt gået,” når nogen laver selvmål. Og man skal heller ikke heppe, når det er modstanderens hold, der scorer. Det har træner-Torben prøvet at forklare mor mange gange. Men det er hun bare ikke ENIG i.

“For mig handler det SLET ikke om, hvem der scorer. Og ordet ‘modstanderhold’ – det bruger jeg slet ikke. De er jo alle sammen børn, der okser rundt og gør deres bedste, og det er værd at heppe på – UANSET hvilket hold de spiller på,” siger mor.

Mor synes også, det er FULDSTÆNDIG ligegyldigt, hvem der vinder og taber. Og efter hun sagde det til træner-Torben, kan Magnus godt mærke, at træner-Torben ikke er super begejstret for mor. Og selvom træner-Torben går meget op i, at forældrene kommer og støtter holdet til kampene, så er det nok lige før, han hellere ville have, at Magnus tog en magisk haletudse med i en lille flaske. Men det kan man jo ikke – og derfor ville det være fedt, hvis Anders og Morten kunne komme med.

“Prøv lige at ringe på og spørge Anders og Morten, om du kan komme ind til dem, mens jeg er på loppemarked,” siger mor og går i gang med at bore huller i væggen, så reolen kan komme op også.

I det samme går døren til Anders og Mortens lejlighed

op, og der står Morten i boksershorts og med et meget træt ansigt.

“Kunne du måske vente med den der hamren og banken til lidt senere på dagen?” spørger han mor.

“Ja, det kan du tro,” siger mor. “Kan Magnus så ikke være inde hos jer, mens jeg er på loppemarked?” ■

Spørgsmål til teksten

■ Magnus synes, at det er pinligt at have sin mor med til fodbold. Hvorfor synes han det?

